

Dorințe
interzise

EROS COP

Marina
Anderson

Dorințe interzise

Traducere din engleză de
Oana Dușmănescu

Harriet s-a așezat pe bancheta din spate a limuzinei, cu picioarele încrucișate, și a privit pe fereaștră ploaia nesfârșită. Acesta nu era același Cornwall din amintirile copilăriei sale. Pe atunci, soarele strălucea fără încetare și ea petrecea ore întregi pe plajele stâncoase, făcând surfing și bronzându-se. O trecu un fior și Lewis își puse brațul peste umerii ei.

— Ți-e frig sau ai emoții? a întrebat el zâmbind.

— Sunt îmbrăcată nepotrivit, a spus Harriet cu oarecare tristețe.

Cu siguranță sacoul ei de in de culoarea lămâii și cu mânecă scurtă și fusta cu imprimeu floral, asortate cu o eșarfă în jurul gâtului, nu erau potrivite pentru vremea din Anglia, dar nu acesta era adevărul. Și amândoi — și ea, și Lewis — știau lucrul ăsta.

— Îți plac Edmund și Noella, nu-i așa? a întrebat el.

— Sigur că da. Edmund e unul dintre acei bărbați surprinzători care te fac să-ți dorești să-i cunoști mai bine, iar Noella este atât de deschisă și de entuziastă că e imposibil să nu-ți placă.

— Cu siguranță e entuziastă. Mă bucur că mergem în mașini separate. Nu cred că i-aș fi suportat țipetele de încântare la toate nimicurile englezești într-o călătorie atât de lungă.

— Nu mi-am dat seama că va dura atâtea ore, a oftat Harriet, trăgându-se mai aproape de cel care-i era soț de mai puțin de două zile. Călătorim de aproape douăsprezece ore.

— Avem șase săptămâni la dispoziție să recuperăm, i-a reamintit el. E cam mult pentru o lună de miere, nu crezi? a adăugat el, tchinând-o.

Harriet s-a întors către el, cu o expresie solemnă în ochii ei cenușii.

— Dar nu e doar o lună de miere, nu-i așa?

El a ridicat din umeri, cu același zâmbet pe buze. Aceleași buze pe care Harriet își dorea să le sărute cu foc. A alungat acest gând, așteptând ca el să-i răspundă. Dar el n-a răspuns.

— Nu-i așa, Lewis? a repetat ea.

— O să și lucrez câte ceva, a recunoscut el. De-asta vine și Mark, dar o să apară abia peste câteva zile.

— Ceea ce-nseamnă că o să avem, de fapt, o lună de miere de două zile!

Lewis a atins-o ușor pe obraz, mângâind-o cu tandrețe cu degetele lui lungi.

— Tu chiar crezi că noi avem nevoie de lună de miere?

Harriet a zâmbit, aducându-și aminte de câte ori făcuseră dragoste de la prima lor întâlnire, cu aproape doi ani în urmă, când ea începuse să lucreze pentru prima lui soție, celebra actriță Rowena Farmer.

— Cred că nu, a răspuns ea.

— În plus, îți place să faci filme alături de mine, i-a reamintit el, așezându-și mâna pe genunchiul ei gol.

— Ultima oară habar n-aveam că facem un film, a zis ea.

— Nu e și mai palpitant să știi de la început?

Aceasta era întrebarea pe care Harriet și-o tot pusese în timpul lungului zbor dinspre America. Când îl întâlnise pe Lewis James,

el de-abia începuse să lucreze la primul lui ciné-vérité, *Secrete întunecate*. Ea fusese aleasă să-l însoțească la locuința lui din Londra pe durata șederii lor aici, ca participantă fără voia ei la scenariul pe care-l scria el în paralel cu evenimentele din viața reală. Evenimentele fuseseră de un erotism atât de intens încât filmul, când a fost gata, a devenit cel mai mare succes al anului.

Acum, măritată în cele din urmă cu Lewis, Harriet trebuia să ia parte din nou la continuarea *Dorințe interzise*. De data asta, diferența era că știa situația în care o puneă Lewis și că reacțiile ei și ale celorlalți participanți vor determina finalul filmului, deși scenariul nu era scris.

— Ei? a șoptit el, cu răsuflarea caldă lângă urechea ei.

Dorința ei fizică pentru el, nevoia ei aproape disperată de a-și lipi trupul de al lui, de a-i simți mâinile și buzele pe carne, aproape o copleșeau.

— Nu știu, a zis ea cu sinceritate. Depinde care va fi intriga.

— Exact ce sugerează titlul, Harriet. Dorințe interzise.

— Dorințele interzise ale cui? a murmurat ea, în vreme ce buzele lui îi atingeau obrazul.

— Ale tale, ale lui Edmund și ale Noellei, desigur.

— Dar tu? Tu n-ai nicio dorință interzisă?

— În acest moment nu, a răspuns el plat. Acum, singura mea dorință e să fac dragoste cu tine și, de vreme ce ești soția mea, nu mai e deloc interzisă.

— Nici eu nu-mi doresc pe nimeni altcineva, a șoptit ea, întorcându-se cu fața la el și lăsându-l s-o sărute mai aproape de gură.

— Atunci e-n regulă, n-ai de ce să-ți faci griji, nu-i așa?

— Dar n-o să mai ai niciun film! a exclamat ea, îndepărtându-se exact când buzele lor erau gata să se întâlnească.

Lewis a privit-o cu atenție.

— Harriet, ai încredere-n mine. Nimeni nu poate rezista fructului interzis. Mai devreme sau mai târziu, vei fi și tu tentată.

— Și n-o să te superi? a întrebat ea uluită.

— Nu contează dacă mă supăr sau nu mă supăr eu. Va arăta ce se-ntâmplă atunci când un bărbat este atât de îndrăgostit de soția sa încât îi permite să facă orice ca să fie fericită.

— Absolut orice?

— Da, absolut orice, a repetat el.

— Și dacă și tu te lași atras de fructul interzis?

— Trebuie să stăm și să vedem ce se va întâmpla, nu-i așa?

— Nu vreau să te-ndrăgostești de altcineva, s-a plâns Harriet. De-abia ne-am căsătorit!

— Nu vorbim despre dragoste, Harriet. Vorbim despre dorință sexuală. Nu-ți face griji, totul va merge strună. În plus, nu vreau să te plictisești.

— Cât de plictisită pot fi după două zile de căsătorie? a întrebat Harriet uluită.

— Tu nu voiai să te măriți cu mine, i-a reamintit Lewis. A trebuit să mă rog de tine și principalul tău argument a fost teama de plictiseală, mai știi?

— Da, a aprobat ea, dar...

— Niciun dar, Harriet. Doar mă asigur că nu te simți captivă.

— Vrei să mă-ndrăgostesc de Edmund în vacanța asta, nu-i așa? a zis ea acuzator.

— Nu vreau să faci nimic. Vreau doar să văd ce se-ntâmplă în astea șase săptămâni și pentru asta am încercat să mă asigur că vom petrece suficient timp cu niște oameni interesanți.

— Dacă se-ntâmplă ceva și nu merge treaba?

— Trebuie să terminăm filmul! Nu are importanță cum. Am o grămadă de idei în minte.

— Dar Edmund a băgat bani în *Dorințe interzise*, o să vrea rezultate. Lewis a zâmbit.

— Edmund te dorește, de-asta va vrea rezultate!

O umbră a unei senzații periculos de vecină cu dorința o străbătu pe Harriet. Știa că Lewis spunea adevărul; simțise că Edmund o dorește din momentul în care se întâlniseră, imediat după nuntă,

și în sufletul ei știuse că ar fi foarte ușor să aibă o aventură cu el. Avea ceva enigmatic care o fascina și îi mărturisise deja asta lui Lewis.

— Dacă toată povestea asta dă greș? a repetat ea. Dacă n-o să mai fim îndrăgostiți unul de altul?

— Atunci filmul nu va fi foarte relaxat! Încetează cu grijiile, Harriet, trebuie să ai încredere în mine. Știu ce fac.

Harriet și-a lăsat capul pe umărul lui și a închis ochii ca să nu mai vadă ploaia. Chiar avea încredere în el, dar avea și sentimentul oribil că probabil Lewis îi spusese același lucru și Rowenei înainte de a începe filmările la *Secrete întunecate* și totul se sfârșise cu sfârșirea căsniciei acesteia și cu încheierea carierei sale de vedetă internațională.

— Munca ta înseamnă pentru tine mai mult decât relațiile tale personale, a mormăit ea, ațipind.

Lewis n-a răspuns, dar bănuia că, probabil, Harriet avea dreptate.

Edmund Mitchell și Noella, femeia cu care era căsătorit de zece ani, călătoreau în urma lor, pe bancheta din spate a unei limuzine la fel de confortabile, și discutau despre vacanța ce avea să vină. Totuși, spre deosebire de Harriet și Lewis, ei nu-și cunoșteau rolurile în care îi distribuise Lewis și nici importanța lor pentru intriga viitorului film.

— Nu e minunat? s-a bucurat Noella pentru a douăzecea oară în decursul drumului, care lui Edmund i se părea interminabil.

— Ce e minunat? a întrebat el calm, fără să-și arate iritarea.

— Ploaia, dragule. De-asta au englezoaicele tenul atât de frumos. N-arată niciuna ca o prună scofălcită. Toate au fețele ca niște piersici, ca smântâna și toate par îngrijite natural.

— Mai degrabă toate sunt înecate la modul natural, a replicat Edmund. Se pare că uiți, Noella, că eu sunt născut aici. De fapt, mi-am petrecut peste jumătate din viață în climatul englezesc atât de bun pentru tenul femeilor. Iar acum mi-aș dori să mă-ntorc acasă, în Beverly Hills.

Noella și-a trecut degetele peste coapsa lui dreaptă.

— Nu fi ursuz. Nici măcar nu ne-am început vacanța, iubitul. Întotdeauna mi-ai spus că-ți place Cornwall la nebunie.

— Nu în sezonul ploios. Și nici măcar nu ți-am spus ție așa ceva. E posibil să fi spus o dată sau de două ori că America nu are o asemenea coastă, dar asta-i tot.

Noella a zâmbit în barbă. Adora felul lui Edmund de-a pune la punct toate amănuntele. Refuzul lui de a exagera sau de a dramatiza evenimentele era al doilea lucru care o atrăsese cel mai mult la el. Primul fusese experiența lui sexuală extraordinară. Noella și-a amintit ultima lor partidă de sex, care avusese loc la numai câteva ore după ce Lewis și Harriet se căsătoriseră, în sfârșit, și a început să se foiască pe bancheta de piele.

Edmund își arătase talentele extrafine în acea noapte, prelungind partida până la orele mici ale dimineții, până când o extenuase pe Noella. Cu toate astea — și aici se vedea forțată să recunoască un adevăr respingător — în ciuda senzației ei finale de sațietate, complexitatea aproape primejdioasă a lucrurilor pe care le făcuseră în noaptea aceea îi adusese un sentiment de frustrare aproape de nesuportat.

Lui Edmund îi plăcea să prelungească totul, să n-o lase să ajungă la orgasm până când nu explorase fiecare cale posibilă a plăcerii, iar Noellei îi plăcea să facă sex la modul dezlănțuit, fizic și violent. Și-ar fi dorit ca măcar o dată Edmund să i-o tragă fără preludii interminabile și fără regulile care le dominau viața sexuală.

Imediat, însă, și-a dat seama unde-o purtau gândurile și le-a pus capăt. Știa foarte bine că era norocoasă că e măritată cu Edmund. Educat la Eton, făcuse bani la bursă de la o vârstă fragedă, iar acum, când de-abia împlinise patruzeci de ani, îi plăcea să-și folosească averea considerabilă finanțând filme și piese de teatru care altfel n-ar fi fost văzute niciodată. O figură puternică din culisele lumii artelor, Edmund era admirat și respectat, și asta însemna că și Noella era admirată și respectată, un lucru pe care o fată ca ea, care începuse viața cu stângul, nu și-ar fi putut imagina că se va întâmpla.